

ril z vinogradnim kolom 23 letnega Franca Tobijasa s tako silo po glavi, da mu je počila lobanja in je obležal mrtev.

Iz zasede ustreljen v hrbet. Ko se je vračal na večer 16 letni kmečki sin Janez Prosenjak v Dornavo pod Ptujem, je oddal nekdo nanj strel iz zasede in ga je zadel v hrbet. Hudo obstreljenega fanta so oddali v bolnišnico v Ptuj, kjer so mu z odstranitvijo krogle rešili življenje. Storišča iščejo orožniki.

Krvav zaključek godovanja. Posesnik Franc Cajnkar pri Sv. Tomažu pri Ormožu je v vasi Rakovci obhajal svoj god v družbi fantov. Med gosti sta bila tudi Ferdinand in Mihael Kramberger. Omenjena brata sta iz neznanega vzroka navalila z noži na slavljenčevega brata Janeza, katerega sta zabodla v prsa in levo roko. Janeza Cajnkara so prepeljali v ptujsko bolnišnico.

Izpred sodišča

Tatinska tolpa s Hrvaške pred mariborskimi sodniki. Sredi minulega tedna je obravnavalo mariborsko sodišče v'ome in tatvine, katere je zagrešila v okolici Središča dobro organizirana vlomilska tolpa s Hrvaške, kateri je očitala obtožnica osem vlovov in tatvin ter skupno škodo 35.000 din. Kradli so vse, kar jim je prišlo pod roko, rajraje kolesa. Iz Kuharičeve trgovine v Ormožu so odnesli blaga za 23.000 din. Obsojeni so bili: 25 letni Štefan Jagec iz Nedeljišča na dve leti robije, Franjo Smrček iz Slanja na eno leto strogega zapore, Džuro Tratnik, lovski čuvaj iz Hrastovskega, na deset mesecev strogega zapore, Ivan Talan, mehanik iz Nedeljišča, na osem mesecev strogega zapore in Stefan Novak, posestniški sin iz Hrastovskega, na sedem mesecev strogega zapore.

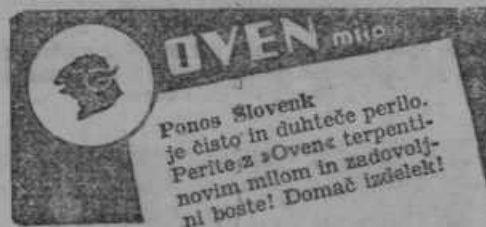
Obsodbi radi dveh ubojev. Celjsko okrožno sodišče je obravnavalo v minulem tednu dva uboja, katera sta bila zagrešena v sosednjih župnijah v brežiškem okraju. Na Malem vrhu v župniji Pišce je prišlo 6. novembra v vinotoču do prerekanja med bratoma Antonom in Jožefom P. Iz prepira se je razvil pretep, v katerem je potegnil Anton nož in ga je zasadil bratu v prsa. Zabodeni je izkrvavel v nekaj trenutkih. Anton je bil obsojen na štiri leta robije. — Družba Hrvatov je napravila dne 16. maja izlet v Sp. Sušico pri Bizeljskem. Med izletniki je bil tudi 24 letni Josip Jurač, čevljarški pomočnik iz Zagreba. Na povratu z izleta je zadel Jurač, ki je vozil s kolesom po levi strani ceste, ob 40 letnega posestnika Franca Iljaža iz Zg. Sušice. Jurač je padel s kolesa, iz rok mu je padla prižgana sveča, s katero si je svetil na kolesu. Trčenje je divjaka hudo razljutilo, da je zabodel Iljaža tako v prsa, da je ta izkrvavel. Ubijalec Josip Jurač je bil obsojen na štiri leta robije.

Slovenska Krajina

Petanci. Graditev veličastnega mostu, ki bo vezal gornji del Slovenske Krajine z ostalo Slovenijo, je v polnem teku. Različni stroji neutrudljivo delajo ter s svojo monotono pesmijo označujejo vsem mimo idočim in gledalcem, da se dela nekaj velikega. Pod madžarsko vlado in tudi v prejšnjih režimih v svobodni državi smo bili dolgo zapostavljeni. Sedaj se nam pa posveča vedno večja pozornost. Prekmurje je našlo v sedanjem ljudskem banu velikega zagovornika in prijatelja, ki kaže popolno razumevanje za potrebe Slo-

venske Krajine. Kajti v zadnjih letih nam je banovina na račun cestnih in hidrotehničnih naprav nakazala nekaj nad devet milijonov dinarjev, do čim smo prej v 17 letih dobili samo dva milijona. Novi most bo ogromna pridobitev, ki bo poleg regulacije deroče Mure največja. Toda tudi regulacijska dela so že zlicitirana in se bodo v bližnji bodočnosti v velikem obsegu začela. S temi obsežnimi deli bo mnogo pomagano našemu delavstvu, ki vsako leto zapušča rodni krov ter odhaja v tujino s trebuhom za kruhom.

Dobrovniki. Ni še dolgo, da se je pri nas obesil neki priletnejši možakar, verjetno zaradi obupa nad dolgotrajno boleznijo, a zopet imamo v naši občini precej žalosten dogodek. Minuli teden sta se namreč pripeljala dva čudna »patrona«, in sicer R. in B. iz Mostja v Dobrovniki. Ker sta prišla s kolesi, sta liti pustila v Plejovih goricah in šla po nekkih opravilih v gozd. Ko se vrneta po bicikle, se začneta v zidanici pripraviti ter se napačati. Toda gospodar jima medsebojnega obratovanja v zidanici ni dovolil in ju je lepo spravil ven. Zunaj je gospodarja Pleja počakal podivjanec R.(ajtar) in ga z nožem dvakrat zabodel tako globoko, da mu je prerezal čeva. Nesrečnega družinskega očeta, ki ima več neprekrbljenih otrok, so spravili v soboško bolnišnico. Želimo mu, da bi ga zdravniška veča ohranila pri življenju! — Dne 4. decembra, ob priliki shoda vladnega kandidata, so naši orožniki zasledili dva politična prenapeteža, ki sta imela skriti puški, s katerima gotovo nista nameravala kaj dobrega. Čudno, kakšnih sredstev se poslužujejo opozicijski agitatorji!

Velika Polana. Prejšnjo nedeljo je bil inštaliran naš novi župnik g. Halas Dantjel, rodом iz Črenovec. Obradi so se opravili s tako slovesnostjo, da so se marsikateremu verniku orosile oči. Bog daj, da bi se gospod župnik pri nas dobro počutil in bi njegovo dušnopastirsko delo bilo zelo uspešno!

Lendava. Kakor je splošno znano, je naše Prekmurje pregošto naseljeno; saj pride na en kvadratni kilometer skoraj sto ljudi. Če odštejemo vso »gospodsko« zemljo, gozdove in nerodovitni svet, pride na posameznega prebivalca nekako en oral rodovitne zemlje, kar je daleko premalo. Ker nam ožja domovina ne more nuditi dovolj kruha, zato je vsako leto več tisoč naših rojakov primoranih oditi v tujino, kjer si v potu svojega obraza prislужijo toliko, da se s svojimi domačimi lahko preko zime prebijejo. Seveda jih nekaj ostane tudi več let v tujini. Iz našega okraja je bilo letos 848 delavcev na delu po raznih krajih Jugoslavije, 740 v Nemčiji in 764 v Franciji. Vsekakor lepo število! Najboljši zaslužek so imeli v Nemčiji, ker je pač nemška valuta najboljša. To romanje delavstva se ponavlja vsako leto. Spomladi odhajajo, a jeseni se z zaslužkom vračajo k svojim dragim, katere običajno s solznimi očmi zapuščajo. Toda življenje je borba, zato se ji mora vsak podvreči.

Pri gotovih boleznih žolča in jeter, žolčnega kamna in zlatence urejuje naravna »Franz-Josefova« grenka voda prebavo in pospešuje izpraznjenje črev. Kliniške izkušnje potrjujejo, da domače zdravljenje dobro učinkuje, ako se jemlje zjutraj na tešče »Franz-Josefova« voda, pomešana z nekoliko vroče vode. (Ogl. reg. S. br. 15.485/35.)

97 letni volil listo JRZ

Tudi Slovenske gorice imamo nekaj veterana, ki se lahko štejejo med najstarejše Slovence. Mogoče najstarejši med njimi je Kurnik Matej, posestnik na Lormanju. Ko so se pri njem zglasili njegovi znanci, jim je o sebi pripovedoval naslednje:

Rodil se je 13. septembra 1842 kot vničarski sin v Sp. Gasteraju, župnija Sv. Jurij v Slov. goricah. Že leta 1863 je moral iti služiti vojake. Kot aktivni vojak se je udeležil v avstro-pruski vojni leta 1866 bitke pri Kraljevem Gradcu. Za časa te vojne se je vozil po železnici od Požuna (Bratislave) do Dunaja, ko so tam vlak vozili po tračnicah še konji. Med vožnjo mu je padla z vlaka čepica. Skočil je iz vlaka, tekel nazaj po čepico in ni mu bilo bogve kaj hiteti, da je dohitel vlak. Tedanji njihov poveljnik jih je učil ponosnega vedenja. Vsem svojim vojakom je polagal na srce, da si naj med tednom toliko prihranijo, da bodo lahko ob nedeljah na sprehodu kadili viržinke, slamo iz viržink pa zatikali za ušesa.

Leta 1871 je dobil vojaško odpustnico. Nato je služil skoro sedem let za hlapca v župnišču pri Sv. Lenartu v Slov. goricah pri stolnem dekanu dr. Tuteku. Tega je vozil v Maribor vsako sredo k sejam stolnega kapitlja, ker se ni hotel naseliti za stalno v Mariboru. Nekoč se mu je pripetilo, da je na povratku iz Maribora svojega gospoda izgubil in se moral z vozom vrniti ga iskat.

Leta 1877 se je oženil in z ženitvijo priženil posestvo v Lormanju, kjer gospodarji sedaj Rop Anton. Leta 1917, torej po 50 letih, pa ga je žena zapustila, ko jo je obiskala smrt.

Bil je vedno zdrav, izvzemši dober teden dni, ko ga je napadla pljučnica. Vse svoje življenje je po malem pil in sprva žvečil, nato pa kadil tobak. Že nad 50 let je farni ubožni oče in to častno službo opravlja še sedaj. Vedno je bil velik dobrotnik cerkve pri Sv. Lenartu v Slov. goricah. Na njegove stroške so bile nekoč popravljene orgle, na njegove stroške je bila napravljena sedanja lepa prižnica, on je kupil za cerkev pet plinskih luči, dal potrebni denar za popravilo in obnovo dveh stranskih oltarjev itd. Župna cerkev Sv. Lenart med živečimi farani nima tako velikega dobrotnika kot je Kurnik Matej. Še sedaj je živahen in rad poje. Ima izredno dober posluš, le oči so mu začele pešati in duške (sape) mu primanjkuje ter v noge mu stopa svinec. Kljub temu pa še prihaja ob lepih nedeljah k sv. maši.

Njegova velika želja je, da bi dočakal 100 let. To želijo tudi njegovi številni prijatelji. Ko so mu njegovi prijatelji povedali, da ga za 11. december 1938 kliče dr. Korošec zopet na volitve, je izjavil, da pojde dr. Korošca tudi on volit, mladi hišni gospodar da ga mora tedaj zapeljati do volišča, kar je ta seveda rad storil.